

Отже, слід звернути увагу на відсутність в законодавстві єдиної методології відображення в бухгалтерському обліку операцій бюджетних установ, що не дозволяє отримувати повну, достовірну та прозору та зіставну інформацію про фінансовий стан держави; відсутність єдиної облікової політики та вироблення методичних та методологічних рекомендацій з питань ведення та організації бухгалтерського обліку і складання звітності.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.02. 2017 р. № 2210-VIII – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/T990996.html
2. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі [Електронний ресурс]: наказ Міністерства фінансів України від 31.12.2013 № 1203. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14>
3. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 р. № 142-р. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249797370>

ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Калищун С. В., магістр, Даниловська Т. О., магістр, Львівський торговельно-економічний університет

Система внутрішнього контролю на підприємстві покликана вирішувати низку важливих завдань, серед яких найголовнішими є: збереження і захист активів; перевірка достовірності та повноти облікових даних; забезпечення операційної ефективності бізнесу та економічності ділових операцій; заохочення співробітників дотримуватися визначеної керівництвом підприємства політики та внутрішніх регламентів.

Ступінь вирішення вказаних завдань прямо залежить від ефективності внутрішнього контролю. У наукових працях це поняття розкривається як здатність суб'єкта контролю раціонально виконувати контрольні дії, зміст та наслідки яких обумовлюватимуть досягнення мети контрольного заходу [1, с. 448]. Поняття ефективності властиве як окремим заходам (процедурам) внутрішнього контролю, так і системі внутрішнього контролю у цілому, включаючи її здатність досягати поставленої мети і сприяти оптимізації управління підприємством.

Поширеним також є ризик-орієнтований підхід до оцінки внутрішнього контролю, який часто використовується в практиці незалежного аудиту [2, 3]. Цей підхід полягає у виробленні певних стандартних процедур оцінювання за допомогою спеціальних тестів, опитувальників, інтерв'ю та інших інструментів. За допомогою цих процедур виявляються та розглядаються ризики, що загрожують прибутковості та стабільності розвитку підприємства.

Система внутрішнього контролю підприємства повинна запобігати можливим випадкам виникнення помилок і шахрайства та акцентувати свою увагу, насамперед, на суттєвих порушеннях. Вона також обов'язково має відслідковувати фактори впливу на здатність підприємства продовжувати свою діяльність у майбутньому, оскільки це припущення використовується управлінським персоналом при підготовці фінансових звітів та впливає безпосередньо на оцінку активів і пасивів підприємства.

Серед чинників, що мають вплив на безперервність діяльності фірми, найперше треба згадати такі:

- втрата важливих ринків збуту та основних постачальників;
- виникнення значної заборгованості з виплати дивідендів та припинення їх виплати;
- виникнення дефіциту трудових, матеріальних та фінансових ресурсів;
- негативний фінансовий стан, про який свідчать основні фінансові коефіцієнти тощо.

Загрозу безперервній діяльності підприємства можуть скласти, насамперед, ті чинники, які погіршують його фінансове становище. Тому ефективна методика прогнозування банкрутства повинна обов'язково використовуватися в процесі внутрішнього контролю. Серед відомих методик використовується Z-рахунок Альтмана (США), коефіцієнт Таффлера (Англія), А-рахунок Арженті, показник імовірності банкрутства Змієвського та інші. Всі ці методики передбачають використання математичного підходу і мають свої обмеження. Зокрема, Z-рахунок Альтмана було запропоновано, виходячи з його дослідження на промислових підприємствах. Тому він не завжди придатний для використання торгівельними підприємствами і підприємствами сфери послуг.

Ризик-орієнтований підхід до оцінки ефективності системи внутрішнього контролю передбачає здійснення регулярного моніторингу можливих ризиків і негативних чинників у діяльності підприємства з наступним повідомленням про них керівництва та прийняттям необхідних заходів для усунення недоліків. При цьому існуючі методики оцінки ефективності внутрішнього контролю з використанням якісних і кількісних показників вимагають вдосконалення, оскільки недостатньою мірою враховують ступені ризику та рівень суттєвості тих чи інших помилок або шахрайства, які стосуються фактів господарського життя підприємства. Враховуючи зростання кількості випадків шахрайства, у тому числі пов'язаного з кіберзлочинністю, система внутрішнього контролю повинна не лише своєчасно ідентифікувати, але і створювати надійні бар'єри на шляху проявів шахрайства із залученням доступних технічних, комп'ютерних та інформаційних ресурсів.

Світова практика свідчить, що ефективна система внутрішнього контролю підприємства є похідною від таких чинників, як організаційна структура та принципи розподілу повноважень; зрілість корпоративної культури; наявність чітко встановлених бізнес-цілей та механізму відслідковування ключових показників результативності; наявність компетентного персоналу, що заслуговує на довіру; дотримання необхідних формальних процедур при здійсненні господарських операцій; функціональний внутрішній аудит та незалежна

експертиза якості процесів внутрішнього контролю; керівна роль вищого менеджменту у забезпечення досягнення цілей контролю. Впливаючи на ці чинники, можна досягти значного прогресу щодо надійності та ефективності внутрішнього контролю на підприємстві.

Список використаних джерел:

1. Бардаш С. В. Економічний контроль в Україні : системний підхід : монографія. — Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2010. — 656 с.

2. Воронко Р. М. Оцінка та контроль бізнес-ризиків суб'єктів господарювання споживчої кооперації України / Р. М. Воронко // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія : Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку : збірник наукових праць. — Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2017. — № 862. — С. 40–48.

3. Редченко К. І. Місце і роль контролю в управлінні розвитком підприємства / К. І. Редченко, Р. М. Воронко // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу : Міжнародний збірник наукових праць ; Серія : Бухгалтерський облік, контроль і аналіз. — Житомир : ЖДТУ, 2013. — Вип. 5. — С. 280–294.

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ОФОРМЛЕННЯ НАДХОДЖЕННЯ ТОВАРІВ НА СКЛАД ПІДПРИЄМСТВА

Карпенко М. О. магістр, Сумський національний аграрний університет

В сучасних умовах торговельна діяльність є досить розповсюдженими видами підприємницької діяльності. Поява великої різноманітності організаційно-правових форм підприємств, залучення у сферу торговельної діяльності значної частини працюючого населення, розвиток конкуренції зумовили необхідність при організації обліку приділити увагу по наданню інформації з особливостей ведення обліку в цій галузі. Сьогодні зазнали значних змін компоненти бухгалтерського обліку господарських операцій торговельного підприємства.

Теоретичні та практичні аспекти організації обліку в торгівлі розглядалися в роботах вчених, таких, як: Захожай В. Б., Орлова В. К., Савич В. І., Костецька Л. А. та інші.

Але зараз, залишається ще багато невирішених проблем щодо вдосконалення організації обліку товарів. Відповідно до п. 1 ст. 263 Господарського кодексу, господарсько-торговельною є діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання у сфері товарного обігу, спрямована на реалізацію продукції виробничо-технічного призначення і виробів народного споживання, а також допоміжна діяльність, яка забезпечує їх реалізацію шляхом надання відповідних послуг. Товар – усе, що може задовольнити потреби і пропонується ринком з метою привернення уваги, придбання, використання або споживання. В бухгалтерському обліку товар є матеріальна або нематеріальна власність, яка призначена для подальшої реалізації.